RETSMØDERAPPORT
i sag 350/85 *

I — Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

1. Ved skrivelse af 11. oktober 1983 gav Kommissionen sagsøgeren, stålvirksomheden Cockerill-Sambre SA, Seraing, meddelelse om, at Kommissionen i medfør af den generelle beslutning nr. 2177/83 af 28. juli 1983 om forlængelse af overvågningsordningen og systemet for produktionskvoter for visse produkter for virksomhederne i jern- og stålindustrien (EFT L 208, s. 1) havde fastsat virksomhedens produktionskvota for stålprodukter under gruppe IV til 113 612 tons for 4. kvartal 1983.

2. Det fremgik af sagsøgerens oplysninger til Kommissionen, at virksomhedens faktiske produktion i det nævnte kvartal overskred den virksomheden tildelte kvota med 910 tons incl. foretagne tilpasninger (nemlig overskridelse på 4 432 tons med fradrag af tolerancemargen på 3 522 tons), og følgelig anmodede Kommissionen ved skrivelse af 14. juni 1985 sagsøgeren om at afgive en udtalelse.

3. I skrivelse til Kommissionen af 25. juni 1985 fremsatte sagsøgeren følgende bemærkninger:

»...

Vi gør opmærksom på, at vort Valfil-anlæg blev ramt af brand i januar 1983 og på ny sat i drift den 27. juni 1983, men med nedsat kapacitet.

Vi har derfor... været nødsaget til at benytte os af diverse konkurrerende stålfabrikanter for at kunne opfylde forpligtelserne over for vore kunder.

...

I 4. kvartal blev blandt andet ordrer svarende til 28 000 tons med tilhørende kvoter placeret hos Thyssen; heraf blev 4 892 tons ikke produceret, og denne del blev tilbageført i 1. kvartal (1984). Ved at tilbageføre dette parti har man ikke blot udlignet den bødebelagte overskridelse på 910 tons, men også den bødefri overskridelse på 3 522 tons, dvs. at virksomheden ligefrem har haft en *underproduktion* på 460 tons.

Vi er derfor af den opfattelse, at den figurerende kvotaoverskridelse alene foreligger i regnskabsmæssig forstand, eftersom det først var administrativt muligt optage den kvota, som Thyssen ikke havde udnyttet i 4. kvartal (1983), i vort regnskab for 1. kvartal (1984). Den af Kommissionen registrerede overskridelse foreligger derfor ikke i virkeligheden. Den er rent fiktiv.

...«

4. Den 9. oktober 1985 vedtog Kommissionen den omtvistede beslutning, nemlig den individuelle beslutning nr. S(85)1603/8 »om at pålægge virksomheden Cockerill-Sambre en bøde i henhold til EKSF-traktatens artikel 58«; heri fastslog Kommissionen, at sagsøgeren i 4. kvartal 1983 havde overskredet sin produktionskvota for gruppe IV med

* Processprog: Fransk.

910 tons og herved overtrådt den nævnte generelle beslutning nr. 2177/83.

I betragtningerne til den anførte beslutning udtales blandt andet:

— sagsøgeren har ikke bestridt, at der foreligger en overskridelse af det påtalte omfang,

— i henhold til artikel 12, stk. 1, i beslutning nr. 2177/83 pålægges der ved overskridelse en bøde, der normalt udgør 100 ECU/t overskridelse,

— den usikkerhed, der forelå i 4. kvartal 1983 med hensyn til en eventuel forlængelse af kvotasystemet, begrunder en nedsættelse af den normale bødesats til 50 ECU/t overskridelse,

— branden i Valfil er en særlig omstændighed, der begrunder en yderligere nedsættelse af den normale sats til 25 ECU/t overskridelse, og

— under hensyn til overskridelsens størrelse er en bøde på 22 750 ECU følgelig rimelig.

Beslutningen blev modtaget af sagsøgeren den 17. oktober 1985.

5. Ved stævning, registreret på Domstolens justitskontor den 18. november 1985, har sagsøgeren i medfør af EKSF-traktatens artikel 36 anlagt nærværende sag.

6. På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.

7. Domstolen har den 4. juni 1986 besluttet at henvise sagen til sjette afdeling.

II — Parternes påstande

1. *Sagsøgeren* har nedlagt følgende påstande:

— sagen antages til realitetsbehandling;

— Kommissionens beslutning nr. S(85) 1603/8 af 9. oktober 1985 om at pålægge sagsøgeren en bøde på 22 750 ECU for overskridelse af kvoten i 4. kvartal 1983 annulleres;

— Kommissionen tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

2. *Kommissionen* har nedlagt følgende påstande:

— frifindelse;

— sagsøgeren tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

III — Parternes anbringender og argumenter

1. *Sagsøgeren* har anført, at der, såfremt man lader det forblive ved en sammenlægning af virksomhedens faktiske produktion i fjerde kvartal 1983 med den mængde, der svarer til samtlige de kvoter, der blev overdraget til andre producenter under kontrakter om arbejde for fremmed regning, vel fremkommer en samlet mængde, der overstiger den kvota, som Kommissionen havde tildelt sagsøgeren for nævnte kvartal, med 4 432 tons. I det omfang, hvor en virksomhed arbejder for en anden stålvirksomheds regning, bør førstnævnte virksomhed imidlertid betragtes som en produktionsafdeling under sidstnævnte virksomhed. Kun på dette grundlag er det nemlig muligt at foretage en nøjagtig og ikke misvisende beregning af den totale produktion, der har fundet sted for en overdragende virksomheds regning i ét og samme kvartal, og denne beregningsmåde er i fuld overensstemmelse med det kvartalsprincip, der ligger til grund for kvotasystemet. Det står fast, at spørgsmålet om, hvorvidt en stålvirksomhed har overskredet sine kvoter, skal besvares på grundlag af den samlede produktion i alle virksomhe-

dens forskellige produktionsafdelinger. Anvender man dette princip på sagsøgeren for 4. kvartal 1983, ses virksomhedens totale produktion at have været lavere (460 tons) end de kvoter, der var tildelt virksomheden. Thyssen har nemlig i det pågældende kvartal fremstillet 4 892 tons mindre end den kvota, som selskabet havde fået overdraget af sagsøgeren. Den overskridelse, der foreholdes sagsøgeren, foreligger derfor kun i regnskabsmæssig forstand, idet den kvota, som Thyssen ikke havde udnyttet i 4. kvartal, først kunne optages i sagsøgerens regnskab i 1984.

Eftersom Kommissionen alene kan pålægge bøder efter artikel 12 i den generelle beslutning nr. 2177/83 i tilfælde af virkelige overskridelser af produktionskvoterne, savnede den omtvistede beslutning enhver retlig hjemmel og må derfor annulleres.

2. *Kommissionen* har for det første anført, at sagsøgerens argumentation bygger på en urigtig forudsætning. Det er et faktum, at produktionen i den virksomhed, der har fået overdraget en kvota, ikke tilskrives — og heller ikke kan tilskrives — den overdragende virksomhed, men derimod cessionarvirksomheden. Dette er den umiddelbare følge af den transaktion, hvorved kvoten overdrages, idet retsvirkningen heraf er, at den af Fællesskabet anerkendte ret til at producere de pågældende mængder overføres fra den overdragende til den modtagende virksomhed. Blandt andet af denne grund skal overdragelserne anmeldes til Kommissionen, for at den kan tage hensyn hertil, når den beregner, om modtagervirksomhedens produktion — som denne har anmeldt til Kommissionen — har overskredet virksomhedens kvota som forhøjet ved overdragelsen. Det kan selvsagt forekomme, at overdragelseskontrakten stipulerer, at modtagervirksomheden udelukkende må anvende den overdragne kvota i de øjemed og med de begrænsninger, der fremgår af kontrakten, men sådanne vilkår mellem parterne er fællesskabsretten uvedkommende; hvad enten en cessionarvirksomhed i kraft af overdragelsen kan producere for egen eller for fremmed regning, indtræder virksomheden i retten til at udnytte den overdragne kvota - og skal overholde kvoten — inden for det kvartal, som kvoten gælder for.

Kommissionen har for det andet anført, at det kvartalsprincip, der har ligget til grund for kvotasystemet, siden dette blev indført, skal sætte virksomhederne i stand til at opstille deres produktionsprogrammer samt gøre det muligt for Kommissionen i forbindelse med fastsættelsen af nye kvoter for det følgende kvartal at tage hensyn til udsvingene i udbudet og efterspørgslen samt til erfaringerne. I forbindelse med kvotaoverdragelserne skal det samme kvartalsprincip iagttages, som gælder i alle andre henseender under kvotasystemet, jfr. artikel 11, stk. 4, i beslutning nr. 2177/83, hvorefter virksomhederne efter forudgående anmeldelse til Kommissionen »hvert kvartal« kan udveksle eller sælge kvoter, »som henhører under det indeværende kvartal«. Der kan følgelig ikke tages hensyn til »returoverdragelser«, der i det følgende kvartal sker fra modtagervirksomheden til overdragervirksomheden, ved beregningen af den kvota, som overdragervirksomheden råder over i det relevante kvartal.

O. Due
Refererende dommer